

Sd 16,23-31 Hod Boží 21.4.19

23 Pelištejská knížata se shromáždila, aby obětovala velkou oběť svému bohu Dágonovi a aby se oddala radovánkám.

Řekli: "Náš bůh nám vydal do rukou Samsona, našeho nepřítele." 24 Když ho lid viděl, vychvaloval svého boha.

Volali: "Náš bůh nám vydal do rukou našeho nepřítele, pustošitele naší země, který mnoho našich skolil." 25

Rozjařili se a křičeli: "Zavolejte Samsona, ať nám poslouží k nevázaným hrám!" Zavolali tedy Samsona z vězení, aby si s ním nevázaně pohrávali. Postavili ho mezi sloupy.

26 Samson požádal mládence, který jej vedl za ruku: "Pust mě, ať mohu ohmatat sloupy, na nichž budova spočívá, a opřít se o ně!" 27 Dům byl plný mužů i žen, byla tam všechna pelištejská knížata. I na střeše bylo na tři tisíce mužů a žen, hodlajících přihlížet nevázaným hrám se Samsonem.

28 I volal Samson k Hospodinu a prosil: "Panovníku Hospodine, rozpomeň se na mne a dej mi prosím jen ještě tentokrát sílu, Bože, abych rázem mohl vykonat na Pelištejcích pomstu za svoje oči!" 29 Pak Samson pevně objal oba prostřední sloupy, na nichž budova spočívala, a vzepřel se proti nim, proti jednomu pravici a proti druhému levici. 30 A řekl: "Ať zhynu zároveň s Pelištejci!" Napnul sílu, a dům se zřítíl na knížata i na všechny lid, který byl v něm, takže mrtvých, které usmrtil umíraje, bylo víc než těch, které usmrtil zaživa.

31 I sestoupili jeho bratři a celý jeho dům, vynesli ho, vrátili se a pochovali ho mezi Soreou a Eštaólem v hrobě jeho otce Manóacha. Soudil Izraele po dvacet let.

Dnes bychom měli Samsona pohřbít. Ale než se s ním rozloučíme, podíváme se, co s tou smrtí udělá poselství o Kristově vzkříšení. Sledovali jsme Samsona celou cestu k velikonocům: příběh toho, který byl zasvěcen Hospodinu – jehož si Hospodin vyvolil a poslal, aby vysvobodil svůj lid. Od narození – až do smrti. Co nám k té smrti řekne světlo vzkříšení?

Kristus zemřel – byl pohřben a byl vzkříšen třetího – podle Písem – slyšeli jsme od apoštola. Podle apoštola souvisí Kristovo vzkříšení s příběhy Písem a jejich svědků. Zvláště těch, kteří umírali jako svědkové Hospodinovy cesty v našem světě. *Proniká temnem světla svít*, zpívali jsme v ozvěně apoštolova vyznání, a dnes se tenhle prazvláštní reflektor pokusíme otočit na závěr Samsonova příběhu. Co uvidíme?

Nejprve **slavnostní bohoslužby, které na oslavu Samsonova konce** pořádají Pelištejská knížata. Vlastně takový ANTI-HOD boží. Náčelníci Válcovačů svobody pořádají mohutné celonárodní bohoslužby k oslavě Samsonovy porážky.

Účastníci se na plochu střechu Dágonova velkochrámu sotva vejdou. 3.000 návštěvníků, to je účast! Přimo boží. A o boha také jde. Vždyť jako ústřední chvalozpěv tohoto pohanského *Te deum* zní: *Dal nám - náš bůh Dágon - Samsona!* Nepřemožitelný silák padl do našich rukou. "Bud tobě sláva," Dágone, tvé je vítězství, moc navěky, haleluja.

Uším víry zní to vítězné slavení Válcovačů svobody zní katastrofálně děsivě: Vždyť to znamená, že Hospodin se nezastal poslaného vysvoboditele. Že tváří v tvář síle Válcovačů svobody nedokáže splnit své sliby. Nebo snad, nedej bože, je jejich bůh tím jediným pravým? Tváří v tvář takové halasné vítězoslávě prožívá víra ta nejhorší zklamání: Věřili jsme, že to může být jinak, ale ona

stejně vítězí nenávisť nad láskou, lež nad pravdou, násilí nad milosrdenstvím, síla prachů a konexí nad spravedlností. Moc pohanství nad hospodinovskou vírou. Oslavující Pelištejci vzkazují do Izraele i nám:

Hele, vy věřící naivkové, mysleli jste si, že to s tou vaší vírou někam dotáhnete? Copak se i od toho vašeho Božího hodu nevracíte do světa, kde si mocní lehce ohnou spravedlnost a malí či velcí putinové pravdu? Kde arogantní panovačnost lehce zadupe svobodu a naději? Podívejte se na Samsona a koukejte rychle vystřízlivět z marných snů. Žádná zaslíbená země – žádný Hospodinův projekt obnovy člověka - žádné "ráj se opět otvírá" se nekoná. "Hahá, kterýž rušíš chrám Boží, a ve třech dnech jej zase vzděláváš, spomoz sobě samému..." - ozývá se obdoba této sebejisté vítězoslavy z Golgoty.

Ale podívej, co to tam Samson dělá? Do čeho se to pouští, když ho Pelištejci přivedli do samého centra své vítězné oslavy, aby dokonali ponížení svého oslepeného zajatce? Vzkládá ruce na sloupy, které nesou ten pohanský chrám. Není to vlastně gesto siláka, ale gesto kněze. Takto se vzkládají obvykle ruce na oběť.

Jenže obětní zvíře tady chybí. Bezmocný slepý Samson vzkládá s modlitbou ruce na sloupy – a sloupy, symbol pevnosti a neporazitelnosti božstva Válcovačů svobody, praskají. Chrám se hroutí – a Pelištejští pohlaváři s ním – „takže poražených zotročovateli, které usmrtil umíraje, bylo víc než těch, které usmrtil zaživa.“

V tom gestu nejde jen o poslední silácký kousek. Silou Samsonovou se v této chvíli stává odhodlání k oběti. Celý svůj příběh zápasil Samson docela osamělý. A rozhodující úder silám otroctví a zmaru zasadí – když se rozhoduje dát svůj vlastní život. „*Bude zasvěcen úkolu vysvobození, spásy pro Izrael – od narození – až do smrti,*“ zaznělo, ještě než se narodil. A Samson to pochopil a přijal. Ve svém ponížení se probojoval k poznání: Dílo spásy nelze završit jinak, než že se mu povolání svědek odevzdá na život a na smrt. A tak smrt toho, který dostal úkol *vysvobodit*, je účinnější, než skutky, vykonané zaživa.

V jeho činu nejde o silácký kousek, natožpak čin nějakého šíleného teroristy. To Hospodin sám přijal oběť svého bezmocného služebníka, obklopeného nepřáteli. To sám Hospodin jedná – a dal jeho rukám sílu, aby se zhroutilo centrum Pelištejské sebejistoty, Dágonova svatyně. Tak jako když v jitre třetího dne vzkříšením ukřižovaného Ježíše ovládl i prostor, kde doposud trůnila pevně usídlena smrt.

Když takto dnes slavíme, že mu Bůh dal vítězství, znamená to také, že **žádná z předchozích proseb nezněla do prázdna.** *ROZPOMEŇ SE NA MNE, Hospodine,* volá ponížený Samson. Proдали mne za pytel stříbrných a ponížili, jak to jen šlo. Okolnosti nedávají zbla naděje, zdá se, že jsem prohrál svůj boj, ale věřím, že u tebe není můj případ ztracený. *Vyslyš mne, "ty který slyšíš sténání vězňů."* (Ž 102,21)

Že Samson ani Ježíš nevolali do prázdna ani naprázdno – to dosvědčuje síla, již dá vzápětí Hospodin Samsonovi a díky níž pukly dvě nejdůležitější opory Válcovačů svobody – i jitra třetího dne – kdy u Ježíšova hrobu zaznělo zazní - *Kámen je odvalen, ukřižovaný byl vzkříšen!* **V těchto událostech se naplnilo očekávání** těch, kdo se podle Písem svěřili Hospodinu ve své bezmoci, ponížení, osamělosti a dotírajícím posměchu.

Ve světle tohoto Božího zastání smíme jako důležitou věc uvidět: **Finále příběhu** povolaných vysvoboditelů Boha Izraele **odhaluje pravou tvář těch, kdo předčasně slavili své vítězství**, tedy *vládců tohoto věku*. Apoštol Pavel říká: *(už na kříži Kristus) odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství. (Kol 2,15)* Samson i ukřižovaný Kristus tedy nejenže přinášejí záchranu a vysvobození bitým a zotročeným, ale přinutili též sebejistá knížata a vládce tohoto věku, aby naplno odhalili, co jsou zač – a svým způsobem je tak znemožnili. Samson brutálně doslova, ale Kristus (byť se to v církvi moc nahlas neříká) vlastně taky.

I když vládcové tohoto věku budou ještě nějaký pátek slavit svá okázalá vítězství – nebo znepokojovat tím, jak snadno lze ohnout pravdu a spravedlnost ve jménu vlastních zájmů – přece to finále podle Písma jasně ukazuje – **jejich éra skončí a proto není potřeba brát je smrtelně vážně, natožpak se jimi řídit**. Právě o velikonocích smíme vědět: Když se svěřujeme vysvoboditeli, jemuž se vysmáli Válcovači svobody a jehož odmítli vládcové tohoto věku, svěřujeme se tomu, který umožňuje nalézt pravdivé místo v životě i v tomto světě. Smíš se mu svěřit – právě když tě bolestně zasahují arogance a provokace vládců tohoto věku. Nebo když se hroutíš z toho, jak snadno jejich mentalitě a manýrám podleháme. S tím z tohoto Božího hodu smíme odcházet.

A kde je podle toho příběhu vlastně naše místo? Klidně až mezi těmi, kdo přišli nakonec, když bylo po všem. Kdo přišli k Samsonovu “dokonáno jest”, anebo k tomu hrobu, od něž už je kámen odvalen – a u něž zní – Kristus byl vzkříšen. Ano, přišli, když bylo po všem. Ale jejich pouť (popř. čin) neústí do nějakého dojímavého rozloučení bez naděje – ale představuje vlastně **vyznání víry**. Přišli jsme, když bylo po všem – a vyznáváme: Ano, sami jsme se na tom zápase o záchranu a vysvobození nijak nepodíleli. Udělal to ten jeden – za nás a pro nás. Ale s o to větší důvěrou si můžeme připomínat: **svou smrtí a svým vítězstvím přemohl vládu knížat a vládců tohoto věku**. S tímto krédem odcházíme z tohoto hodu Božího vítězství:
– je to vítězství záchrany a obnovy života – vítězství nad vším, co válčuje lidské naděje – včetně smrti.
Vzchop se stádce malé – neboť tady začalo vysvobození. I pro nás. Amen.

Pořad bohoslužeb

314,1+5

In: Hospodine, rozpomeň se na mě pro přízeň, jíž svůj lid zahrnuješ, navštiv mě svou spásou, abych směl spatřit dobro tvých vyvolených, abych se radoval radostí národa tvého, abych společně s tvým dědictvím o tobě s chloubou mluvil. (Ps 106,4n)

PÍSEŇ 667

MODLITBA

Je to dnes tvůj den, Pane. Den tvého vítězství. Den, kdy jsi dal Ježíši - tomu ukřižovanému - povstat k vítězství. On - ubitý lidskou nespravedlností - on který dal nakonec celý svůj život - on, který ti sloužil až do smrti kříže - on povstal. Vítězně zvedl hlavu. - A my ho chceme i v tomto shromáždění vítat. Slavit tvé vítězství. Slavit předivnou moc, vyvádějící z beznaděje, slavit vítězství nad smrtí, slavit evangelium o vzkříšení. - Dej nám ho tedy potkat jako slovo pravdy. Otevři srdce pro zvěst života. A při křtu i u Kristova stolu nás spoj do společenství, které nic nedá na smutky a beznaděje - ale vděčně přijímá dary tvé životodárné milosti. AMEN.

1. ČTENÍ 1K 15,1-4

Křest Věry Zadražilové

Sborové společenství navštívuje už druhým rokem, katecheze od konce října. „Kmotrou“ - Marie Černá.

Občas se člověk zastaví – musí se ptát: Jak po letech životních bojů s překážkami, s vlastním nedostatkem sil, s malými i velkými zákeřnostmi ještě věřit, že mne má někdo rád? Apoštolovo dnešní poselství můžeme poslouchat jako odpověď právě na tyto otázky - a vy teď, Věro, obzvláště: Zkuste poslouchat Kristův příběh – a jeho velikonoční završení – jako svědectví o tom, že tam na nebesích na vás někomu záleží – a že vás má rád. V těch Písmech, na něž se apoštol odvolává, se to vyjadřuje tak, že na Velikonocce se vypráví příběh vysvobození. Příběh o lidech, kteří naráželi na zdi otroctví i své vlastní neschopnosti něco čekat (od Pána Boha ze všeho nejmiň) – a kteří přece směli potkat vysvobození. Jako dar. Byli pozváni na otevřenou cestu, na *svobodě je dlouhé putování* – a to celé jim ztělesňovalo, že je má Pán Bůh rád.

NÁS to vysvobození potkává v příběhu toho, který *zemřel – byl pohřben – a třetího dne vstal*. Že je to i o nás (a o vás dnes obzvláště), signalizuje to slůvko „naše“: *Zemřel za hřích naše*. Šel tou cestou – která otevírá naději – a dosvědčuje, že mne má někdo rád – za NÁS a pro Nás. Proto té zvěsti apoštol říká – a předává nám ji – jako EVANGELIUM, tedy radostnou zvěst: Příběh, při kterém ti spadne kámen ze srdce a tmy beznaděje, lidských selhání i zranění prozáří světlo.

Otázky

Milá Věro, přicházíte ke křtu s důvěrou, že Kristova velikonoční oběť a jeho vzkříšení vám otevírá cestu spásy? Věříte, že i vašemu životu dává Kristův příběh pevnou půdu pod nohama?

Chcete se ho i nadále držet a jít životem v síle Kristova odpuštění a vítězství nad smrtí?

Ustanovení křtu Mt 28

CREDO

Křest: Věro – křtím Vás ve jméno Otce -i Syna – i DS. Amen

Modlitba

Jsi písnička na cestu, když se nám život zamotal a nechce se nám dál. Jsi zdroj odpuštění, když se točíme v kruhu selhání

či ublížeností. Jsi pramenem žití, z něž čerpáme dary, jež oko nevidělo a ucho neslyšelo. Takto tě poznáváme v příbězích a písních tvého lidu a tvých učedníků, takto se ti smíme otevírat ve společenství církve, takto se dáváš poznat ve křtu. Děkujeme, že toto bohatství svých darů dáváš i sestře Věře, žes ji zavolal k víře, dal jí průvodce. Žehnej jí i celému tomuto společenství. Amen.

PÍSEŇ 660

KÁZÁNÍ

PÍSEŇ 344

CONFITEOR

Vyznáváme, náš Pane, kolikrát evangelium o novém životě a vítězství Kristově nerozumíme. Trápí nás, jak lidské životy směřují ke smrti, jak lidská chamtivost rozvrací vztahy mezi lidmi a ničí krásu a bohatství tvého stvoření. Jsme zděšeni tím, kolikrát se vítězně projeví nenávisť, fanatismus, podrazáctví - ale nedokážeme tomu všemu čelit s nasazením svědků tvého vzkříšení. Tvé dílo pohřbíváme - místo co bychom z něj čerpali posilu. A pak nám zbývá úzkostlivost, pečování o sebe a zahořklost, život ve stínu smrti. *Vyznáváme svoji beznaděj a vinu, vy i já, společným VYZNÁVÁME "..."*

Ty nás však Pane oslovuješ evangelium vzkříšení. Dáváš se poznat jako zachránce ze všeho, co chce zadusit lidskost. Ujišťuješ, že i naší víře dáváš znova vzrůst. Obnovuješ naději i ochotu následovat Krista.

Vyznejme svou důvěru, vy i já, hlasitým VĚŘÍME "..."

Protože evangelium vzkříšení je zprávou o vítězství odpuštění a smíření i pro naše životy a vztahy - smíme se i my smířit se svými nepřáteli, odpuštět těm, kdo nám ublížili a mít naději pro ty, pro něž jsme ji ztratili.

PŘIZNEJME SE K TOMU, VY I JÁ, HLASITÝM: PRO LÁSKU KRISTOVU ODPOUŠTÍME

POZDRAVENÍ POKOJE

Na znamení, že společenství stolu Páně chceme slavit v jako ti, kdo sdílejí dobrodiní Ježíšovy oběti, pozdravme se nyní pozdravením pokoje "..."

PÍSEŇ 645 (CREDO)

USTANOVENÍ (MT)

A když oni jedli vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dal učedníkům, a řekl: VEZMĚTE, JEZTE, TO JEST TĚLO MÉ. A vzav KALICH - a díky činiv, dal jim, - řka: PÍTE Z TOHO VŠICHNI. Nebo to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů". ALE PRAVÍM VÁM, žeť nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene až do onoho dne, když jej pít budu s vámi nový v království Otce svého.

OTČE NÁŠ...

POZVÁNÍ

Haleluja, ujal se vlády Pán Bůh náš všemohoucí. Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla.

Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat.

(1-2 kola; kalíšky pro ty, kdo nemohou přijímat ze společného kalicha)

VYSLUHOVÁNÍ + PÍSEŇ 397

PROPOUŠTĚNÍ

(Kristus) vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil a

veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.

Jděte v pokoji

MODLITBA:

Veleben buď Bůh a Otec našeho Pána JKa, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Pane náš, přicházíš, abys naše žití obnovil mocí svého milosrdenství. U Kristova stolu jsme směli zakusit, že obnovuješ vládu svobody, pravdy, pokoje a spravedlnosti v našich srdcích, v našich vzájemných vztazích i v celém tvém světě. Tak z nás tvoříš svědky svého díla a naše srdce naplňuješ pokojem a nadějí. Za to vše přijmi náš dík. Amen.

PÍSEŇ 347,6

OHLÁŠENÍ

PŘÍMLUVY

Otevřel jsi, náš Pane, v tomto jitře novou cestu k budoucnosti tvého stvoření. Proto se modlíme za všechny, na něž dopadají minulé selhání, i za ty, kdo nemohou dál.

Moc smrti byla poražena Ježíšem z Nazareta, prvorozeným ze všech lidí - a proto tě prosíme - za ty, jež zaskočila smrt, - za ty, jimž došly síly k životu i k lásce.

Překvapuješ svou nenadálou blízkostí - a proto tě prosíme za všechny, kdo zůstali sami, uzavřeni v chladu, nemoci, cizotě a samotě, kdo se topí ve svých problémech

Tvé evangelium dosvědčuje blízkost pokoje. Prosíme tedy za ty, kdo žijí na místě válečných konfliktů - kdo jsou vyháněni ze svých domovů, za běžence, mučené a týrané

Vzkříšení Kristovo přináší smíření - proto prosíme za rozbité domovy, rozpadající se manželství - za znepřátelené národy, státy a rasy.

Velikonoční evangelium tvoří nově tvůj lid - proto tě prosíme za křesťany a církve všech vyznání - za bratry a sestry v sousedních sborech - za stálost v protivenstvích - za novou víru pro ty kdo odpadli - i za citlivost vůči problémům těch, kdo nežijí v dostatku a pokoji jako my.

Pane, SMILUJ SE! AMEN

Poslání 1Kor 2,6-9

POŽEHNÁNÍ 2KOR 13,13

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

PÍSEŇ 346